

6 · ZLATI GRBI

ŽIVLJENJA, POSVEČENA
SKUPNEMU DOBREMU

12 · OSREDNJA TEMA

MLADINSKI PEVSKI
FESTIVAL PRAZNUJE 80 LET

21 · ZGOD(B)OVINA

KO ŽELEZNA
PRIDE CESTA

APRIL 2026

ŠTEVILKA 45

- 3** UVODNIK
Dober dan, Celje!
- 4** CELJSKI MOZAIK
- 6** PRIZNANJA
Prejemniki najvišjih priznanj Mestne občine Celje v letu 2026
- 8** INTERVJU
Življenja, posvečena skupnemu dobremu
- 12** OSREDNJA TEMA
Mladinski pevski festival praznuje 80 let
- 14** NAPOVED
Celje v maju gosti Festival duševnega zdravja
- 15** (NE)ZNANI
Tomaž Kužner
- 16** ANEKDOTA
Tone Tiselj
- 17** POTEPANJE
Mestna četrt Kajuh
- 20** NAJ TI POVEM
Nives Kodela, Branko Gabrovec
- 21** ZGOD(B)OVINA
Ko železna pride cesta
- 22** Z DRUGE STRANI
Tadej Perčič
- 23** KOLEDAR
DOGODKOV

Kazalo

Izdajatelj
Mestna občina Celje

Urednica
Snežana Delakorda

Uredniški odbor
mag. Barbara Bošnjak, Robert Gorjanc, Alen Obrez, Alja Tihle, Monika Tominšek

Oblikovanje
Medias kreativ, d. o. o.

Naslovna fotografija
Robi Valenti

Lektoriranje
Sonja Benčina

Tisk
C-park, d.o.o.

Naklada
21.400 izvodov

Mnenja in predloge pošljite na:
casopis@celje.si ali
Celje · Časo.pis
Trg celjskih knezov 9
3000 Celje

Nova spletna stran Mestne občine Celje

Obiščite prenovljeno spletno mesto www.celje.si – sodobnejše, preglednejše in prilagojeno mobilnim napravam. Na enem mestu so vam hitro dostopne aktualne informacije, občinske storitve, razpisi in ključni projekti, ki jih izvajamo v Celju.

Dober dan, Celje!

Matija Kovač
župan Mestne občine Celje

April nas pozdravlja s svetlobo in mehko novo začetka. Z ničemer ni primerljivo vzdušje, ki ga prinese mesec, ko svetlo zelena objame mesto, ko so dnevi daljši, ulice in sprehajalne poti še živahnejše, ljudje pa v optimističnem pričakovanju toplejšega dela leta.

To je mesec, ko Celje praznuje. Veliko razlogov imamo za veselo praznovanje, saj je 11. april vedno posvečen tudi izjemnim in izstopajočim posameznikom in organizacijam, ki s svojim delovanjem plemenitijo naše življenjsko okolje na številnih področjih, nas navdajajo s ponosom in navdihujejo, da smo tudi sami pogumni in prodorni.

Razlog za veselo praznovanje so tudi številni veliki in manjši projekti, ki nastajajo po vsem mestu. Pomembno je, da napredek občutijo vse krajevne skupnosti in mestne četrti, saj prav v teh konkretnih spremembah nastaja občutek pripadnosti, zaupanja in prepričanja, da Celje raste skupaj s svojimi ljudmi.

Direkcija RS za vode je zaključila z veliko investicijo v sklopu protipoplavnih ukrepov pri Zgodovinskem arhivu in na Teharski cesti, kjer smo dobili nov most in novo križišče ter s tem tudi lep vstop v staro mestno jedro, junija morajo biti končana tudi dela na Polulah. S posluhom Ministrstva za infrastrukturo se obnavlja Mariborska cesta. Zavedamo se, da vsi ti posegi v cestno infrastrukturo zahtevajo veliko potrpljenja in prilagajanja, imajo pa vedno jasne cilje – spremembe na bolje. Hvala vsem občankam in občanom, pa tudi tistim, ki se vsakodnevno vozijo skozi Celje, da prilagoditve sprejemajo z razumevanjem.

FOTO: ROBI VALENTI

Veseli smo del na evropsko podprtem projektu Cesta na grad, Popovičeva ulica in varna šolska pot Skalna klet, prenove Gasilske ulice, ki je v celoti investicija iz proračuna, in tudi, da smo bili uspešni pri prijavi na razpis MOPE ter pridobili sredstva za obnovo cest Babno-Medlog in Zadobrova-Arclin. Odprtje obnovljenega Kajuhovega doma je vsak dan bližje.

V sodelovanju z VO-KA prenavljamo kanalizacijo na različnih območjih, na Hudinji gradimo skate park, Javno podjetje Zelenice ureja območje nekdanje drevesnice v Medlogu, kjer bomo dobili novo parkovno površino, obnavlja klopi in drugo urbano opremo ter ureja okolico. Intenzivno uresničujemo projekte iz participativnega proračuna Celje po moje, hkrati pa smo veseli velikega števila predlogov v letošnji izvedbi tega projekta, ki vam omogoča, da sooblikujete naš skupni prostor.

Celju želim, da bi držalo skupaj, da bi imelo tudi potrpljenje in da bi bilo vselej sposobno videti skupno dobro. Našemu mestu želim zanos, ki ga čutim, ko obiskujem mestne četrti in krajevne skupnosti na različnih prireditvah, ko prisluhnem mladim, ko srečujem ljudi, ki imajo Celje srčno radi. Želim mu vznesenost, ki jo prinaša Mladinski pevski festival – letos ponosni jubilar, saj gostimo že 80. izvedbo. In želim nam, da smo glasno ponosni na vse, kar nam skupaj uspeva in na vse čudovite ljudi, ki jih boste spoznali ali prepoznali v novi številki. Časo.pis pred vami je poklon ljudem, ki dajejo dušo našim krajem.

Lepo praznuj, Celje. Vse najboljše!

Vizualizacija: Delavnica d.o.o.

Nove površine za igro najmlajših

Mestna občina Celje je v minulih tednih na treh lokacijah poskrbela za nova otroška igrala in s tem dodatno izboljšala pogoje za igro ter preživljanje prostega časa najmlajših. Nova igrala bodo razveselila otroke v Škofji vasi, Trnovljah in na območju Kareja 3, ki smo ga lani uredili z novo prometno ureditvijo. V Celju se tako nadaljujejo vlaganja v igrišča tudi širše po mestu – spomladi se bo začela tudi celovita obnova igrišča na Čopovi ulici, kjer bo urejen sodoben in funkcionalen prostor za uporabnike vseh generacij.

Kar 11 novih javnih sončnih elektrarn v Celju

Mestna občina Celje je uspešno zaključila projekt postavitev sončnih elektrarn na enajstih javnih objektih, kar predstavlja pomemben korak k večji energetski samooskrbi in zeleni prihodnosti mesta. Projekt bo letno prinesel okoli 1.462 MWh čiste električne energije in zagotovil približno 200.000 evrov prihrankov pri stroških elektrike, v celotni življenjski dobi naprav pa se ocenjujejo skupni prihranki v višini okrog 5 milijonov evrov. Pomemben del projekta je tudi vzpostavitev prve energetske skupnosti, v katero bo vključenih več kot 40 javnih objektov.

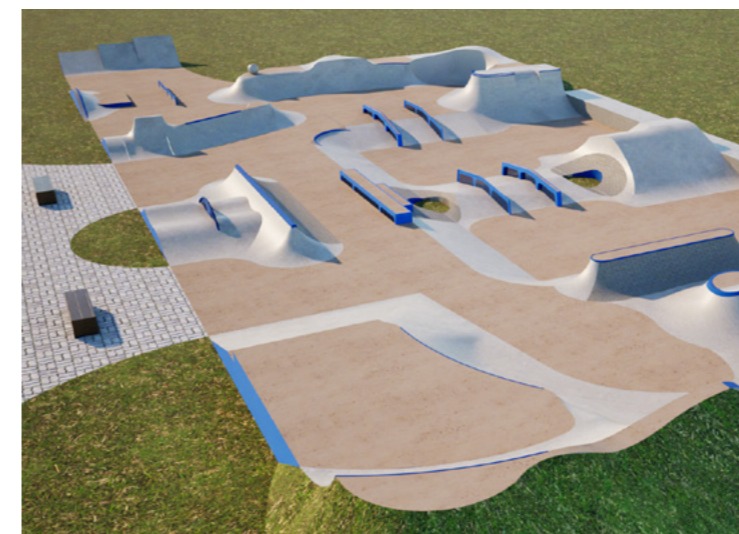
Foto: ECE d.o.o.

Obnova Mariborske ceste

Na Mariborski cesti so v minulih tednih potekala obnovitvena dela na območju med avtocesto in vojašnico, s katerimi je bila izboljšana kakovost vozišča na eni ključnih mestnih prometnic. Dela so obsegala novo asfaltno prevleko ter spremljajoče sanacijske posege, obnova pa prinaša večjo prometno varnost in večjo pretočnost prometa na pomembnem mestnem vpadnem koridorju.

Foto: Balonarska ekipa Ekopool

Vizualizacija: Aliansa ASE

Začetek gradnje prvega skate parka v Celju

Marca se je v Mestni četrti Gaberje, ob košarkarskem igrišču Luke Dončiča, začela gradnja skate parka, ki bo zaključena sredi leta. Približno 1.100 kvadratnih metrov velika površina za urbane športe bo prvi tovrstni sodobno zasnovani rekreacijski prostor v Celju, namenjen rolkarjem, skejterjem, BMX kolesarjem in drugim ljubiteljem urbanih športov.

V Medlogu nastaja Zelena cona

Na območju nekdanje drevesnice v Medlogu potekajo dela za ureditev nove javne zelene površine, ki bo ponudila nov prostor za rekreacijo, druženje in stik z naravo. Projekt bo območje preoblikoval v sodoben drevesni park z urejenimi potmi, otroškim igriščem, urbanimi vrtovi in prostori za oddih. S tem projektom bomo pomembno dopolnili mrežo javnih odprtih prostorov v mestu ter okrepili povezavo med urbanim okoljem in naravo.

Celje
Mestna občina Celje

Nova spletna stran Mestne občine Celje

Obiščite prenovljeno spletno mesto www.celje.si

Sodobnejša, preglednejša, prilagojena mobilnim napravam.

NOVA SPLETNA STRAN

Hitro dostopne aktualne informacije, občinske storitve, razpisi in ključni projekti, ki jih izvajamo v Celju.

Prejemniki najvišjih priznanj Mestne občine Celje v letu 2026

Priznanja

Delovni, ustvarjalni in odgovorni posamezniki, društva, podjetja in organizacije s svojim delom bogatijo in plemenitijo življenje v našem mestu. S predanostjo, znanjem in dosežki soustvarjajo podobo sodobnega Celja, odpirajo nove priložnosti za prihodnost in ime mesta ob Savinji ponosno nosijo v svet. Njihovo delo cenimo in smo zanj hvaležni, zato je prav, da jih nagradimo in njihove dosežke trajno zapišemo v zgodovino knežjega mesta.

ZLATI CELJSKI GRB

FOTO: ROBI VALENTI

Prim. Jana Govc Eržen

Za aktivno sodelovanje in pomemben prispevek k izboljšanju kazalnikov zdravja v občini, za strokovno delo v Projektni pisarni Celje – Zdravo mesto, vzpostavitev Zdravstveno-vzgojnega centra, Centra za krepitev zdravja ter Centrov za duševno zdravje otrok in mladostnikov ter odraslih.

Atletsko Društvo Kladivar

Za pomemben prispevek k razvoju atletike, podporo generacijam atletov in atletinj, dolgoletne vrhunške uspehe in dosežke, pomembne za razvoj športa v lokalnem okolju, in za promocijo Mestne občine Celje.

Damjan Vrečko

Za izjemen prispevek k razvoju in izvajanju učinkovitih, kakovostnih in uporabnikom prijaznih upravnih storitev ter za dosledno zagotavljanje visokih standardov upravnega delovanja v Mestni občini Celje.

SREBRNI CELJSKI GRB

Irena Ašič

Za dolgoletno civilnodružbeno delo, ki temelji na solidarnosti, odgovornosti in skrbi za skupni prostor, ter za ambasadorstvo trajnostnega razvoja kot resne zaveze do ljudi, narave in prihodnosti mesta.

Humanitarno društvo Enostavno pomagam

Za predano humanitarno delo in pomoč tistim, ki jo najbolj potrebujejo, uspešno povezovanje posameznikov, podjetij in organizacij iz širšega celjskega okolja ter širjenje solidarnosti med ljudmi.

Radio Fantasy

Za dosledno, učinkovito in odmevno obveščanje v lokalnem okolju, krepitev medijske pluralnosti, povezovanje lokalne skupnosti, podporo kulturnim, športnim, humanitarnim in drugim družbeno pomembnim dejavnostim ter uspešno prilaganje sodobnim medijskim izzivom.

BRONASTI CELJSKI GRB

David Preložnik

Za nadpovprečno, dolgoročno in predano delovanje na področju zborovstva in glasbene pedagogike, pomemben prispevek k razvoju, kakovosti in prepoznavnosti mladinskega in zborovskega petja ter široko in vključujoče kulturno delovanje v Celju in Sloveniji.

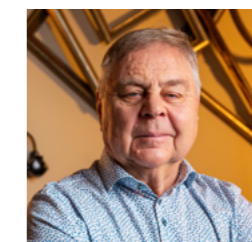
Vladimir Lipovšek

Za dolgoletno odmevno delo na področju športnega novinarstva, televizijske in videoprodukcije, za izjemen prispevek k prepoznavnosti celjskega športa, športnikov in invalidskega športa v Sloveniji in tujini.

Ekokmetija Habjan

Za pomemben prispevek k varstvu narave, ohranjanju kulturne krajine, promociji zdravih, lokalno pridelanih živil ter ustvarjanje trdnih temeljev za bolj zeleno in odgovorno prihodnost Celja.

Karel Pavčnik, Podjetje Feroda

Za uspešno podjetniško pot, pomemben prispevek k uspešnosti lokalnega gospodarstva in tehnološkemu razvoju ter ustvarjanje kakovostnih delovnih mest.

KRISTALNI CELJSKI GRB

Ana Cvelfar

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in kot spodbudo za nadaljnje delo.

Brina Jenček

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Akademiji scenskih umetnosti v Pragi in kot spodbudo za nadaljnje delo.

Nika Jeromel

Za odličnost v celotnem študijskem obdobju na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani in kot spodbudo za nadaljnje delo.

Življenja, posvečena skupnemu dobremu

JANA GOVC ERŽEN, DAMJAN VREČKO IN ATLETSKO DRUŠTVO KLADIVAR

BESEDA: VASJA JAGER
FOTO: ROBI VALENTI

Letošnji prejemniki zlatih celjskih grbov že dolga leta dajejo pomemben doprinos h kakovosti življenja v naši občini. Prva je z zdravljenjem, predvsem pa skrbjo za pravočasno preventivo bržkone rešila ali pa vsaj podaljšala na stotine, če ne tisoče življenj. Drugi je v 36 letih vodenja upravne enote omogočil, da je na Celjskem stik med državo in posameznikom karseda življenjski. Kladivar – v imenu katerega je tokrat spregovoril predsednik upravnega odbora Stane Rozman – pa že 75 let v Celju neguje veselje do gibanja, odvrta mlade od ulice in zaslonov, vmes pa prinaša medalje tudi z največjih svetovnih tekmovanj.

Vsi ste si v ključnih načelih zelo podobni. Na primer v skrbi za sočloveka in za družbo. Od kod vam ta občutek za skupno dobro in kako ga vsak na svojem področju udejanjate?

Govc Eržen: Profesorji na Medicinski fakulteti so nas učili, da moramo vedno delovati v korist sočloveka. Pomoč sočloveku je bila in ostaja v ospredju mojega dela še danes. Kljub temu imam pogosto občutek, da bi lahko naredila še več. Ko sta moja otroka odrasla, mi je ostalo nekaj več prostega časa, ki sem ga namenila za dodatno delovanje v preventivni zdravstveni dejavnosti; za preventivo me je navdušil soprog, ki je bil takrat direktor Zavoda za zdravstveno varstvo v Celju.

Rozman: Jaz seveda govorim v imenu Atletskega društva Kladivar. Smernice za njegovo delovanje je začrtal že prvi predsednik, legendarni Fedor Gradišnik; razumel je, da ima atletika močno skupnostno noto in da brez sodelovanja ni uspehov, čeprav gre v osnovi za individualni šport. Res je, da si na tekmovanju sam, toda na treningih, med pripravami si del skupine, ki mora biti tesno povezana, solidarna in zavezana enotnim idealom. Sam sem član Kladivarja že 50 let in trudim se, da bodo te vrednote vodile društvo tudi ob stoletnici.

Vrečko: Občutek za skupnost in skupno dobro je posledica vzgoje in stalnega zavedanja, da je moje delo služiti vsem ljudem. Vsi, ki smo zaposleni v javnem sektorju, torej vsi javni uslužbenci, bi se po mojem trdnem prepričanju morali truditi, da storitve, ki jih izvajamo, nudijo čim večje zadovoljstvo vsem uporabnikom

naših storitev. Opisano temeljno načelo je zavezujoče in univerzalno za vse organizacije, ki izvajajo javne storitve, torej za celotni javni sektor; nenazadnje pomeni uresničevanje tega načela tudi povrnitev vseh dobrin, ki jih ta ista skupnost vložila v vsakega posameznika, da jo s svojim delom krepi in bogati.

Druga skupna točka, ki vas družijo, je da ste vsak zase zaradi narave svojega dela ves čas v stiku z ljudmi iz različnih miljejev. Kaj vam je dal ta stik?

Govc Eržen: Brez sodelovanja in brez povezovanja vsekakor ne bi bilo uspehov. Delovala sem v različnih skupinah na področju zdravja in preventive, na lokalni ravni pa sem sodelovala tudi z ekipami, ki niso bile neposredno povezane s tem področjem. Prav v stikih z ljudmi iz različnih okolij sem se verjetno naučila največ. Takšna povezanost in izmenjava izkušenj sta nujni, če želimo doseči vidne in trajne rezultate.

Vrečko: S ponosom, hvaležnostjo in brez lažne skromnosti lahko povem, da smo bili v celotnem tridesetletnem delovanju celjske upravne enote po rezultatih anket o zadovoljstvu med uporabniki naših storitev kot tudi v celotnem našem poslovanju v vrhu slovenske upravne kakovosti. Neizmerno sem ponosen in srečen, da sem smel voditi tako zrel in odgovoren kolektiv vseh zaposlenih na Upravni enoti Celje. Naj mi bo zato dovoljeno ponovno izreči zahvalo vsakemu posebej in vsem skupaj.

Rozman: Kot smo videli nekaj let nazaj, človeški stik ni samoumeven. V atletiki se tako še vedno čutijo določene posledice

“Uspešen vodja mora imeti najprej poslušnost za ljudi.”

DAMJAN VREČKO

“Na tekmovanju si sam, a na treningih si del skupine, ki mora biti tesno povezana.”

STANE ROZMAN

“V stikih z ljudmi iz različnih okolij sem se verjetno naučila največ.”

JANA GOVC ERŽEN

epidemije korone in posledične izolacije, ki pa jih postopoma uspešno odpravljamo – s skupnimi treningi, povezovanjem vseh trenerjev, skupnimi pripravami. Tako skušamo tekmovalni duh preusmeriti iz širše družbe na atletsko stezo; vesel sem, da nam to uspeva.

Še tretja in zadnja med vašimi skupnimi točkami: vsi trije ste večji del svojih karier delovali na vrhovih svojih kolektivov. Kakšen tip voditelja oziroma voditeljice torej ste?

Govc Eržen: Sama sem več let delovala v manjšem kolektivu in mislim, da se v takšni tesno povezani sredini težave lažje razrešujejo. Sedaj delujem v kolektivu s 700 zaposlenimi in resnično se trudim, da vzpostavim stik z vsakim, ga spoznam, mu prisluhnem in pravočasno razrešujem potencialne konflikte. Za to pa je ključno, da sem poštena do vseh in da vse obravnavam po enakih merilih; da sem torej pravična in da nikogar ne privilegiram, pa najsi gre za zdravnika, medicinsko sestro ali snažilko.

Vrečko: Uspešen vodja mora imeti najprej posluš za ljudi. Konkretno to pomeni, da z lastnim zgledom, konstruktivno motivacijo odkriva talente in predispozicije vsakega posameznika v kolektivu, da lahko z njihovim uresničevanjem krepim osebnostno zadovoljstvo in pripomore k učinkovitosti organizacije v celoti. Zadovoljstvu zaposlenih sem zato vedno namenjal največjo pozornost, tudi na področjih, kjer objektivno ni bilo mogoče vplivati; občutek, da si slišan in razumljen v svojih stiskah in težavah, mnogokrat pomaga, da se uspešno soočim z različnimi življenjskimi izzivi. Moj način vodenja je torej široko demokratičen, odgovoren in temelji na empatiji, zaupanju, strokovnosti in transparentnosti poslovanja.

Kakšen pa je vaš način vodenja, gospod Rozman? Delo v društvu je vendarle specifično, saj temelji na prostovoljni osnovi.

Rozman: V Kladivarju delujemo ljudje, ki vsi po vrsti ljubimo atletiko, nekateri smo se pred leti tudi sami ukvarjali z njo. S takšnimi ljudmi resnično ni težko delati, kajti vsak se jasno zaveda, katere so njegove obveznosti do društva in odgovornost do ostalih; večina procesov tako teče povsem spontano. Kakovost vodenja se izkazuje v kriznih situacijah, ki pa so pri nas na srečo redke. Kadar nastopijo, jih družno rešujemo v

odkritem pogovoru vseh vpletenih; v zadnjih petnajstih letih tako nismo imeli resnejšega konflikta, ki bi ga morali reševati izven okvirov društva. To je izraz medsebojnega razumevanja in strpnosti, ki odlikujeta dobro ekipo.

Na kakšen način je torej vsak izmed vas naredil konkretno razliko v okolju, v katerem delujete – kako ste ga spremenili na bolje?

Vrečko: Prepričan sem, da ko vso svojo energijo, znanje, izkušnje usmeriš v vsebino dela; ko torej nisi pretirano obremenjen z rezultati, koristmi, ugledom, je to najboljša garancija za tvojo uspešnost. V duši čutim, da sem se trudil na najboljši možen način, zato smem upati, da sem pustil ustrezen družbeni pečat.

Rozman: Sedanjemu vodstvu Kladivarja je po predhodni krizi uspelo stabilizirati delovanje; zagotovili smo ustrezne materialne pogoje in ustrezen trenerski kader, tako da se lahko naši atleti in atletinje osredotočijo izključno na šport. Izpolnili smo vse obljube, ki smo jih dali, in na to sem najbolj ponosen. Dokler bom deloval v društvu, ne bom obljubljal ničesar, česar ne bi mogel uresničiti.

Govc Eržen: Na svoji poti sem srečala veliko izjemnih ljudi in skupaj smo opravili veliko delo na področju preventivnih vsebin in presejalnih programov, po katerih je zdravstvena stroka v naši državi bistveno napredovala. Ponosna sem, da sem na tak način pustila sled ne le v lokalni skupnosti, temveč na ravni celotne države. Tako pa smo s programom, kot je na primer program Skupaj za zdravje, uspeli zmanjšati umrljivost zaradi srčno-žilnih bolezni za 50 odstotkov, vsako leto zaradi preventivnih dejavnosti umre 700 ljudi manj, kar je neprecenljivo.

Kaj vam pomeni, da vas je širša okolica prepoznala in priznala ter da vas je mestna občina Celje nagradila z zlatimi grbi?

Vrečko: Zelo sem počaščen in hvaležen, da lahko sprejemem to visoko življenjsko priznanje. Iskrena in pristrčna zahvala predlagateljem in odločevalcem, ki so v imenu družbene skupnosti Mestne občine Celje sprejeli to odločitev.

Govc Eržen: Takšna nagrada prinese svojevrstno zadoščenje. Pomirjena sem, ko se ozrem na preteklo delo in spoznam, da sem po svojih najboljših močeh doprinesla k temu, da je ta svet

malce boljši. Prejem zlatega grba Mestne občine Celje razumem kot priznanje dolgoletnemu sodelovanju, povezovanju različnih strok in skupnemu prizadevanju za razvoj preventivnih programov. Kot koordinatorica programa Celje – zdravo mesto sem imela priložnost sodelovati z mnogimi predanimi posamezniki in institucijami, zato to nagrado dojemam tudi kot priznanje vsem, ki soustvarjajo to zgodbo.

Rozman: V društvu smo seveda izredno ponosni, da nas je mesto prepoznalo kot enega vodilnih akterjev v celjskem športu; to ni zgolj priznanje sedanji ekipi, temveč vsem ljudem, ki so v teh 75 letih delovali v Kladivarju. Zlati grb prejemamo ravno po letu, v katerem je društvo doseglo največje uspehe v vsej svoji zgodovini; priznanje torej prihaja v pravem trenutku.

Za konec pa vas prosim, da z bralkami in bralci podelite vaš najlepši spomin, vezan na Celje.

Vrečko: Celje je bilo vedno v mojem srcu, zato nikoli nisem želel živeti drugje, navkljub izzivom, ki so me vabila v

druga okolja. Veliko lepih spominov me zato veže na naše mesto. V osebnem pogledu pa bi izpostavil mojo ženo Tino in mojih šest otrok, ki so mi v tem okolju vedno stali ob strani ter mi nudili nenadomestljivo oporo in pomoč pri mojem delu.

Govc Eržen: Zame so najlepši spomini vsekakor vezani na rojstvo obeh otrok. Nič ne more nadomestiti teh trenutkov sreče. Poseben čar mi predstavljajo vsakdanji trenutki – sprehodi ob Savinji ali ob Šmartinskem jezeru ter iskrena srečanja z ljudmi, ki s svojo srčnostjo in predanostjo soustvarjajo utrip mesta. V teh preprostih, a dragocenih trenutkih vedno znova začutim, kako globoko sem povezana s Celjem – to ni le mesto, kjer živim, temveč kraj, kjer sem zares doma.

Rozman: S perspektive Atletskega društva Kladivar je brčkone najlepši spomin v zadnjih letih otvoritev nove, vrhunske atletske steze, na katero smo čakali dolgo časa. Mene osebno pa se je posebej dotaknila proslava prve medalje, ki jo je z evropskega prvenstva prinesla naša Tina Šutej. Takrat smo se posladkali s torto – v nadaljevanju sezone so naše

atletinje in atleti prinesli toliko odličij, da smo se v društvu bali, da bomo vsi po vrsti razvili sladkorno bolezen (smeh).

KO PESEM ZDRUŽI MLADE,
MESTO IN RAZLIČNE KULTURE

Mladinski pevski festival praznuje 80 let

BESEDA: UROŠ MIJOŠEK
FOTO: ARHIV MNZC

Vsako pomlad se naše mesto spremeni v prostor srečevanja mladih glasov, različnih jezikov in kultur, ki jih povezuje skupna strast: zborovsko petje. Mladinski pevski festival, ki letos praznuje 80 let, je iz množičnega koncerta tisočernih pevcev zrastel v eno najstarejših in najprepoznavnejših zborovskih srečanj v tem delu Evrope. V osmih desetletjih je festival postal stalnica kulturnega življenja in pomembno stičišče mladih, zaradi katerih naše mesto v začetku pomladi vedno utripa drugače. Tudi v zadnjih štirih letih, ko se je festival po obdobju prekinitve zaradi prenove Celjskega doma, ki ji je sledilo še obdobje koronavirusa, iz lokalnega in državnega znova razvil v mednarodno srečanje.

A seveda noben festival ni le tekmovanje ali niz koncertov, je predvsem prostor druženja. Prav zato je pomembno, da ga doživljamo kot pomemben del identitete našega mesta, kajti ko se odpro vrata koncertnih dvoran in se po ulicah zasliši zborovsko petje, je to vedno priložnost, da se Celjani zberemo in povežemo ob glasbi.

Festival je vedno znal združevati tradicijo in odprtost do novega časa. Temeljna ideja, ki so jo kmalu po drugi svetovni vojni oblikovali prvi predani prostovoljci, ostaja enaka: povezovati generacije, spodbujati ustvarjalnost mladih in graditi prostor sodelovanja skozi glasbo. V tem duhu se je skozi desetletja razvijala tudi

močna zborovska kultura Celja in širše regije, kjer petje živi v vseh generacijah.

Ob jubileju so v čast festivalu nastali tudi pregledna razstava avtorice dr. Marije Počivavšek v Muzeju novejšje zgodovine, ki bo na ogled do septembra; priložnostna razstava na Krekovem trgu; monografska publikacija dr. Darje Koter pri Celjski Mohorjevi družbi; in dokumentarni film režiserja Tadeja Čatra.

V vrsti predanih posameznikov, brez katerih festival danes ne bi imel svojega prepoznavnega mesta, je temelje postavil zborovodja Jurče Vreže, ki je v Celju 29. junija 1946 organiziral prvi okrožni mladinski pevski festival in bil do leta 1980 njegov tajnik. Vrežetu se bo mesto letos poklonilo tudi s podelitvijo Vrežetove nagrade, namenjene najboljšim zborom državnega oz. mednarodnega tekmovanja. Nepozabno vlogo je odigral tudi Edvard Goršič, ki je med letoma 1977 in 2001 sodeloval pri organizaciji festivala kot član glasbenih žirij in kot umetniški vodja Zavoda za

“V vrsti predanih posameznikov je temelje MPF postavil zborovodja Jurče Vreže.”

FOTOGRAFIJA NA PREJŠNJI STRANI:
KONCERT ZDRUŽENIH ZBOROV V
MESTNEM PARKU

PRVI MNOŽIČNI KONCERT (1946): 29. JUNIJA 1946
JE NA TRGU SVOBODE V CELJU KAR 85 ZBOROV
IN PŘIBLIŽNO 3000 PEVCEV SODELOVALO NA
DOGODKU PRAZNIK MLADINSKE PESMI, KI GA
JE VODIL JURČE VREŽE. FOTO: PELIKAN

kulturne prireditve v Celju. Od leta 1989 umetniško podobo festivala (so) ustvarja Nenad Firšt, z njim pa zadnja leta organizacijo in izvedbo kot glavni koordinator vodi David Preložnik.

Zborovsko petje temelji na preprostem, a pomembnem načelu: vsak glas šteje, vendar šele skupaj ustvarijo harmonijo.

Podobno velja tudi za skupnost. Ko Celje sprejema mlade pevce iz različnih krajev in držav, ne gosti le koncerta, temveč tudi srečanje idej, kultur in pogledov. Prav zato je dragoceno, da festival spremljamo, obiskujemo in ga vzamemo za svojega. S tem ohranjamo tradicijo in ustvarjamo pogoje, da bo pesem v Celju odmevala tudi naprej.

Nenad Firšt: "V Celje sem prišel leta 1988 kot dirigent Celjskega godalnega orkestra in kmalu zatem nastopil službo pri Zavodu za kulturne prireditve, tik pred začetkom festivala. Zanj sem že slišal, vendar ga nikoli prej nisem поблиže spoznal. Že od začetka sem ga doživel kot navdušen krog organizatorjev in predanih ljudi, ki so zelo aktivno in v veliko ljubezni sodelovali pri festivalu. Nekaj let je minilo, da sem se navadil sodelovanja z različnimi akterji iz Slovenije in tujine, ki so oblikovali festivalsko dogajanje. A moji prvi spomini so predvsem spomini na povezanost ljudi, zlasti Celjanov, ki so s srčnostjo in ljubeznijo ustvarjali ta dogodek. Vsak festival je bil nekoliko drugačen in se je ves čas razvijal ter prilagajal spremembam v šolstvu in

zborovstvu. Moji začetki pa soupadajo tudi z velikimi družbenimi spremembami. Moj prvi festival je bil še na zvezni in mednarodni ravni. Lepih spominov se je nabral veliko. Povezani so z mnogimi pomembnimi in prijaznimi ljudmi, z izjemnimi žiranti in zborovodji. Spomnim se tudi nepričakovanih »dogodivščin«. Recimo zbora, ki je pomotoma prišel dan prezgodaj in sem jih čisto po naključju srečal na sprehodu po Celju. Vidim velik prispevek useh, ki so pri festivalu sodelovali in mu vedno znova vdihovali novo življenje. To dokazuje neuničljivo energijo mladih in veliko pripadnost Celjanov. Vemo, da nekatere tradicije tudi ugasnejo, a to ne velja za celjski festival. Verjamem, da ga čaka svetla prihodnost."

NENAD FIRŠT IN DAVID PRELOŽNIK NA FESTIVALU MPF 2024, FOTO: LR PHOTOGRAPHY

David Preložnik: "S festivalom sem se prvič od blizu srečal v času študija. Seveda smo ga vsi pevci v otroških zborih poznali, a smo do njega čutili veliko strahospoštovanje, saj smo se zavedali, kakšen nivo je treba dosežati za nastop na celjskem festivalnem odru. V času študija nas je moj mentor, profesor diriganja Jože Fürst, pogosto vodil na različna zborovska tekmovanja, tudi v Celje in Zagorje. Tam smo se v študijskih skupinah še dodatno poglobljali v zborovstvo. To je bil zame pomemben trenutek, saj sem takrat spoznal, da želim v zborovskem svetu delovati aktivneje. Kot dirigent sem na celjski festivalski oder prvič stopil leta 2013 z Dekliškim zborom Gimnazije Celje – Center. Nekaj let pozneje pa sem festival začel spremljati še bolj dejavno, zlasti ko smo po epidemiji začeli razmišljati, kako ga še dodatno povezati s šolskim sistemom in približati mladim. Ne da bi spreminjali tradicijo, ampak jo razvijali v koraku s časom in festivalu pomagali, da se v pokoronskem času vrne k svojim začetkom – k druženju in množičnosti, hkrati pa skupaj s tekmovanji v Zagorju in Mariboru skrbeti za popularizacijo zborovstva med vsemi generacijami. Partnerstvo z JSKD-jem od leta 2024

in z ZRSS-jem je točno to. Celje je postalo prizorišče državnega tekmovanja mladinskih zborov kot tudi Zborovskega BUM-a, ki smo ga lani prvič izvedli v Dvorani Zlatorog. Ob vseh navdihujočih zgodbah se zavedamo, da podpora umetnosti – tudi v šolstvu – sistemsko upada. Sam verjamem, da je umetnost ključna pri oblikovanju posameznikovih vrednot in moralnih načel v času odrasčanja. Tako pevski zbor ni le glasba, ampak najprej druženje, skupno ustvarjanje in izmenjava izkušenj, ki plemenitijo človeka. Zborovsko petje temelji na preprostem, a pomembnem načelu: usak glas šteje, vendar šele skupaj ustvarijo harmonijo. Podobno velja tudi za skupnost. Ko Celje sprejema mlade pevce iz različnih krajev in držav, ne gosti le koncerta, temveč tudi srečanje idej, kultur in pogledov. Prav zato je dragoceno, da festival spremljamo, obiskujemo in ga vzamemo za svojega. S tem ohranjamo tradicijo in ustvarjamo pogoje, da bo pesem v Celju odmevala tudi naprej."

Program festivala

Celje v maju gosti Festival duševnega zdravja

Festival duševnega zdravja, ki ga organizira Nacionalni inštitut za javno zdravje (NIJZ), letos prihaja v Celje. Dogodek, namenjen ozaveščanju o pomembnosti duševnega zdravja, bo 15. maja 2026 med 9. in 17. uro.

Festival je namenjen širši javnosti in spodbuja razmislek, kako lahko kot posamezniki in kot skupnost skrbimo za dobro počutje, prepoznamo stiske ter ustvarjamo okolje, v katerem je iskanje pomoči razumljeno kot odgovorno dejanje. Pomembno je, da o duševnem zdravju govorimo odprto in brez predsodkov.

Predavanja in delavnice v Narodnem domu
Čez dan se bodo zvrstila številna predavanja: o življenjskem smislu in motivaciji, ohranjanju ustvarjalnosti in zadovoljstva pri

delu, o starševstvu, o žalovanju, demenci idr. Na delavnicah bodo udeleženci spoznali tehnike sproščanja, čuječnosti in samopomoči ter se preizkusili v aktivnostih za krepitev psihološke odpornosti.

Sejemski utrip festivala na Krekovem trgu
Pomemben del festivalnega dogajanja bodo stojnice in interaktivni koticiki, kjer se bodo predstavili organizacije in programi s področja duševnega zdravja. Tu bodo na voljo za informacije o oblikah podpore in programih pomoči, v živi knjižnici pa bo

priložnost za pogovor z osebami z lastno izkušnjo okrevanja po duševni stiski.

Vsak lahko najde nekaj zase
Festival bo potekal v sodelovanju z Mestno občino Celje in pod častnim pokroviteljstvom predsednice Republike Slovenije dr. Nataše Pirc Musar. Obiščite nas, poiščite informacije, odkrijte možnosti za sodelovanje ali pomoč. Zagotovo bo vsak našel nekaj zase: mladi, odrasli, delovno aktivni, starejši. Vse aktivnosti so na voljo brezplačno, za predavanja in delavnice je obvezna prijava.

PROSTOVOLJNI MARKACIST

Tomaz Kužner

BESEDA: BARBARA GRADIČ OSET
FOTO: ROBI VALENTI

(Ne)Znani

Urejene planinske poti se zdijo samoumevne, a prepogosto pozabimo, da za tem stoji delo markacistov, prostovoljcev v planinskih društvih, ki skrbijo, da so poti prehodne in dobro označene.

Tomaz Kužner je eden izmed 950 prostovoljnih markacistov Planinske zveze Slovenije, ki skrbijo za mrežo več kot 10.000 kilometrov planinskih poti v Sloveniji. Je eden izmed 700 članov Planinskega društva Celje Matica in to že dobrih 35 let. Usposobljen markacist je dobri dve leti. Lani je iz rok predsednika Planinske zveze Slovenije prejel klin za Naj planinsko pot, ki ga je društvo dobilo za obnovo poti Logarska dolina–Okrešelj–Kamniško sedlo.

Zakaj ste postali markacist?

Markacist sem postal pred dvema letoma, željo pa sem imel že precej prej. Malo pred korono sem se odločil, da grem na usposabljanje, potem pa sem se poškodoval in tudi korona je naredila svoje. Pred dvema letoma se je končno izšlo. Rad hodim v hribe in združim prijetno s koristnim. Prostovoljstvo se mi zdi plemenita stvar. Za delo markacista sem se odločil predvsem zato, ker naše društvo skrbi tudi za poti v visokogorju in to me je vedno zanimalo.

Katere akcije so vam najbolj ostale v spominu?

Pozimi pred dvema letoma je voda prestavila brv pod slapom na poti na Okrešelj. Štirje smo jo popravljali in premikali. Ko štirje ljudje premikajo brv, hitro vidiš, da bi jih potrebovali vsaj deset. Zdržala je eno leto. Lani julija je bil

katastrofalen podor, ki je v dolino prinesel pol hriba in zasul del poti. Takrat nas je na delovno akcijo prišlo veliko markacistov, tudi iz drugih društev.

Če se mi je prej zdela brv zahtevna naloga, sem šele pri podoru videl, kaj pomeni resno delo. Treba je bilo narediti novo pot nad izvirov Savinje. Tudi izvir se je premaknil, voda si je našla novo pot.

Kaj je največja zmeta o delu markacistov?

Da rišemo samo markacije (smeh). Resnica je drugačna. Markacije so le del dela. Veliko več časa gre za obnovo poti, čiščenje, urejanje prehodov in odpravljanje posledic neurij ali podorov. Vse to delamo prostovoljno. Za delo nismo plačani. Planinska zveza Slovenije krije material ter povračilo potnih stroškov in prehrane.

Kako se planinci obnašajo na planinskih poteh?

Pravi planinci, to so tisti, ki so bili vzgojeni v družini ali v planinskih krožkih, poznajo pravila obnašanja v gorah. Po koroni pa se je pojavilo veliko novih obiskovalcev, ki jim manjka osnovni planinski bonton. Tisti, ki so vajeni gora, odnesejo smeti v dolino in vedo, da se markacij in poti ne uničuje. Moram pa reči, da se nam na akcijah veliko ljudi tudi zahvali. Pogosto nam kdo plača pijačo. Takrat vidiš, da delo ni povsem zaman.

Koliko dela je z eno potjo?

Na primer: pot iz Logarske doline na Okrešelj je označena za uro hoje. Lani septembra sva s kolegom obnavljala markacije na poti. Za to sva potrebovala štiri ure.

Katera je najbolj obiskana pot?

Pot na Okrešelj. To ni ravno sprehod, čeprav marsikdo misli, da je. Za pravega planinca ni nujno, da je vsak meter poti varovan s klini. Na Okrešelj pa prihaja veliko turistov, zato mora biti pot še toliko bolj urejena in varovana.

Vaše najljubše poti?

Kopinškova pot na Ojstrico in Hanzova pot na Malo Mojstrovko. Mojstrovka je naša družinska gora. Obe hčeri sta jo vzeli za svojo. Z bratom pa sva jo prvič prehodila že pred tridesetimi leti.

Se pri delu markacistov zgodijo tudi kakšne zabavne stvari?

Ja. Ponavadi ne pridem domov s svojim delovnim orodjem. Saj lopate ali krampe označimo, ampak to ne pomaga veliko. Domov pogosto prinesem kakšno drugo lopato.

Ostajate markacist?

Seveda. Junija grem na usposabljanje za markacista B. Takrat bom lahko opravljal vsa dela, o katerih sva govorila.

Celje. Štart in cilj.

Anekdota

Kot trimesečna štručka sem – jasno, brez vprašanja – pristal v Celju. Savinjska ulica 3 je bila moje prvo kraljestvo, dvorišče pa prvo igrišče.

Obzidje pri Vodnem stolpu je bilo naravno plezališče, mestni park pa olimpijsko prizorišče – teki, skoki, meti, lovljenje po drevesih. Drsališče, kjer smo se namesto kroženja igrali »Kdo se boji črnega moža«. Na mostu pri Splavarju so v Savinjo letele drsalke, ko sem po zunanji strani mostu lovil ravnotežje. Bazen na koncu parka pa je bil prava univerza življenja – lovljenje na »ek«, ragbi, pepček, vaterpolo, plezanje čez ograjo in nočno kopanje. Družinski izlet v Kumrovec: kot petletnik sem pretekel Titovo hišo in razglasil: »Gremo, Tita ni doma!«

V prvi razred sem hodil v osnovno šolo, kjer je učila mama. Enkrat me je našla v oblekici s čopki (ideja razredničarke), drugič je morala na zagovor, ker ni bilo domače naloge zaradi »preveč verouka«. Kriva je bila stara mama. Gimnazija Kajuh – leta so bila lepa, čeprav brez maturantskega plesa. Titovo slovo. Prvi valček je odpadel, sanje pa ne. Vojska, študij v Ljubljani, vsakodnevna relacija Ljubljana–Celje–Golovec (trening)–Ljubljana. Nekega dne me je iz spanca na zadnjih sedežih zbudila čistilka v garaži v Šiški.

Prva služba v mojem klubu ŽRK Aero Celje. Sledila je Ljubljana, potem Velenje, kjer sem spoznal ženo. Nato Ajdovščina. Nova služba na moji gimnaziji – kar naenkrat sem delil zbornico z bivšimi profesorji. Samostojna Slovenija, demokracija – in čez noč nisem več tovariš učitelj, ampak gospod profesor. Deset let je minilo kot šprint na sto metrov. Nato sem zapustil šolo in postanil profesionalni trener. Trst, Ljubljana, Grosuplje, Danska, Črna gora. Nova hiša, otroka odraščata, žena je

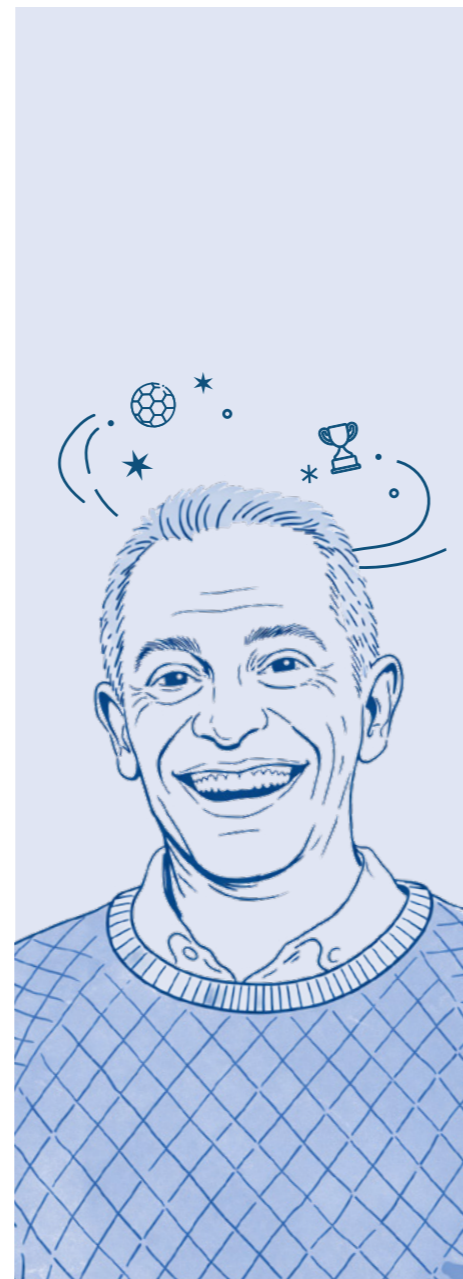
držala tri vogale hiše, jaz četrtega lovil po Evropi. Veliko sem zamujal. Preveč.

Celjski roket me je poklical tretjič – RK Celje Pivovarna Laško. Težki časi. Recesija. Smrt očeta. Nato si vzamem pol leta prosto. Vstopim v trgovino po kolesarska oblačila. Lastnik pogleda moje staro kolo: »Za tole pa naša oblačila niso.« Zmagovalec Dirke po Sloveniji, Boris, me reši z besedami: »Imam idealno kolo zate.« In res – nova prva specialka, nova ljubezen. Kolo mi odpre svet drugače – brez hotelov in dvoran. Z roketom sledijo nove destinacije: Kairo, Ljubljana, Romunija, Madžarska.

Preselim se v Celje. Srečujem stare znance, kolege, prijatelje. Povem jim, da sem prodal hišo in se preselil v stanovanje. Praktično vsi postavijo isto vprašanje: »A si se ločil?« Ne. Skupaj z ženo sva se vrnila domov – bližje 93-letni mami, sestri, koreninam. Otroka imata svojo pot. Jaz nove kolesarske prijatelje. Hiša na Savinjski ulici 3 pa nov obraz.

Prvi valček je odpadel, sanje pa ne.

BESEDA: TONE TISELJ

Življenje na dosegu roke

MČ Kajuh

BESEDA: GORDANA POSSNIG, SNEŽANA DELAKORDA
FOTO: ROBI VALENTI

Ko se iz celjskega mestnega jedra odpravimo proti zahodu, se skoraj neopazno znajdemo v mestni četrti Kajuh. Tu se mestni ritem nekoliko umiri, a ostaja živ. Med stanovanjskimi bloki, hišami in drevoredi se odvija vsakdan: mladi hitijo v šolo in vrtec, nekdo se odpravlja na sprehod ob Savinji, iz Plesnega vala pa se sliši glasba. Kajuh je ena tistih mestnih četrti, kjer je skoraj vse na dosegu roke – šole, zdravstvene ustanove in trgovine, le nekaj korakov stran pa mestni park, savinjsko nabrežje in urejene pešpoti, ki vabijo na sprehod ali kolesarjenje.

Prav ta bližina mestnega središča in narave daje četrti poseben značaj. Mnogi prebivalci tukaj živijo že desetletja, vse več pa je tudi mladih družin, ki v Kajuhu najdejo prostor za svoj dom. A Mestna četrt Kajuh ni zanimiva le zaradi svoje lege: njeno pravo zgodbo pišejo ljudje, ki tukaj živijo, ustvarjajo in vsak dan znova oblikujejo njen utrip.

Zgodovina četrti sega več kot stoletje nazaj. Prva hiša je bila zgrajena leta 1901 na Jurčičevi ulici, nasproti Doma starejših ob Savinji. Na njej je še danes lesen križ z letnico gradnje – majhen, a zgovoren opomnik na čas, ko je bil ta del Celja precej drugačen.

Danes Mestna četrt Kajuh obsega približno 23 hektarjev in ima okoli 2.100 prebivalcev. Gre predvsem za stanovanjsko območje, ki pa mu živahen utrip dajejo tudi številne ustanove in

dejavnosti. Tu stojijo Dom ob Savinji, I. gimnazija Celje, Dijaški dom in Plesni forum Celje. Ob dijaškem domu je tudi košarkarsko igrišče Mavs, ki je nastalo ob podpori Mestne občine Celje in ameriškega kluba Dallas Mavericks – v času, ko je zanj igral slovenski košarkarski zvezdnik Luka Dončić. Dijaški dom trenutno celovito prenavljajo, z njim pa upravlja nekdanja Srednja šola za gostinstvo in turizem, danes Strokovni izobraževalni center Alme M. Karlin. V domu prebivajo dijaki in študenti, kar daje četrti tudi mladosten utrip.

Predsednica, ki četrt pozna od otroštva
Mestno četrt vodi zelo aktivna predsednica Maša Habjan Cigale, ki je z njo povezana že vse življenje. Otroštvo je preživela v očetovi hiši na Trubarjevi ulici, nato je z družino nekaj let živila v stolpnici ob Mercatorju na Trubarjevi, danes pa z družino stanuje na Malgajevi

ulici tik ob znamenitem objektu Vrtnica. Njeno življenje je v celoti povezano s četrto Kajuh. Dobro pozna ne le njene ulice, temveč tudi ljudi. Prav zato je bila tudi prava sogovornica, ki lahko najbolj predstavi življenje in dogajanje v tem delu mesta. »Z občinsko upravo redno sodelujemo pri vseh tekočih zadevah,« pravi. »Pri večjih projektih nam pogosto pomagajo tudi mestni svetniki, ki posredujejo pri komunikaciji z oddelki občine. Vselej so razumevaajoči, pripravljeni so stopiti zraven, da si delimo stroške določenih projektov. V zadnjem letu tako pozdravljamo tudi uveljavitev participativnega proračuna, kjer so lahko tudi naši stanovalci podali določene predloge za projekte. Nekateri izmed njih so bili tudi izglasovani. Sodelovanje z občino je v zadnjih letih zelo konstruktivno.«

Med aktualnimi projekti je prometna ureditev Malgajeve ulice. Cesto so v zadnjih mesecih razširili, uredili pločnik in robnik, spomladi pa bodo na levi strani zarisali tudi nova parkirna mesta. Od dijaškega doma do Čopove ulice bo cesta postala enosmerna.

Parkiranje sicer ostaja eno od vprašanj, ki jih stanovalci aktivno rešujejo. V nekaterih blokih so zato postavili zapornice na parkiriščih, ki pripadajo funkcionalnim zemljiščem posameznih stavb.

Prostor za šport in druženje

V zadnjih letih so v četrti uredili tudi več javnih prostorov. Ob stolpnih so prenovili bunker, obnovljeno je tudi igrišče med bloki, kjer so stara igrala zamenjala nova. V zadnjem obdobju so ob I. gimnaziji postavili tudi zunanji fitness, športno igrišče ob šoli je odprto za občane skozi ves dan. Takšni športno-rekreativni prostori so med prebivalci zelo priljubljeni – popoldne jih napolnijo otroci, mladostniki in številni rekreativni, pa tudi profesionalni športniki.

Posebna energija Plesnega foruma

Posebno mesto v četrti ima Plesni forum Celje z legendarno Gogo Stefanovič Erjavcem in Dušanom Erjavcem. Letos mineva že 50 let od njegove ustanovitve. Plesni forum ni le plesna šola, temveč prostor ustvarjalnosti, ki ga poznajo tudi zunaj slovenskih meja. V desetletjih delovanja so prejeli številne nagrade, njihovi koncerti in predstave pa vedno pritegnejo veliko občinstva. »Kar težko

Športno-rekreativni prostori so med prebivalci zelo priljubljeni.

verjamem, da je minilo že 50 let,« pove ustanoviteljica Goga Stefanovič Erjavec. »Naša prva plesna predstava je bila leta 1976. Ob jubileju pripravljamo septembra poseben dogodek na celjskem Spodnjem gradu, kjer bodo nastopile tudi nekdanje plesalke, ki danes živijo v tujini.« Ideje za nove projekte jim, kot pravi, nikoli ne zmanjka.

Oaza sredi mesta

Pomemben del mestne četrti je tudi vrtec Anice Černejeve, ki mu mnogi pravijo kar »oaza sredi mesta«. Trenutno urejajo okolico vrta in menjujejo zemljinjo. Četrto dobro sodeluje tudi z Domom ob Savinji. Stanovalci obiskujejo njihove dogodke, njihovi mobilni

oskrbovanci pa se udeležujejo dogodkov, ki jih organizira mestna četrt.

Tukaj živi že več kot sedem desetletij Janez Habjan je eden najstarejših prebivalcev mestne četrti Kajuh. Tukaj živi že od leta 1953. Njegovi starši so takrat na Trubarjevi ulici zgradili hišo, ki je še danes prepoznavna po starinski ograji. »Bil sem star komaj leto dni, ko smo se preselili sem,« pripoveduje v telefonskem pogovoru. »Takrat so bila od Jurčičeve ulice proti Žalcu še sama polja.« Kljub vsem spremembam si življenja drugje ne predstavlja. »Tukaj imam vse na dosegu roke, povsod se lahko peljem s svojim motorčkom,« pravi. Habjan, ki je tudi predstavnik

Tam najraje preživljam svoj prosti čas,« še doda.

Mlada družina ima vse na dosegu roke

V mestni četrti Kajuh živijo tudi številne mlade družine z otroki. Med njimi je družina Aksić. Sanja, zobozdravnica, ki sicer ni rojena v Celju, pravi, da so se tukaj hitro počutili doma. Zakaj so se preselili v to mestno četrt in

kakšno je življenje tukaj, smo jo vprašali: »V Celju živim že dve desetletji, mož pa desetletje. Prej sva živela v centru mesta in tam nama je bilo všeč. Zato sva iskala stanovanje, ki bi bilo še vedno blizu centra. Našla sva ga v mestni četrti Kajuh. Tukaj je vse na dosegu roke – otroka imata blizu šole in glasbeno šolo, blizu so športna igrišča in trgovine. Zato avtomobila ne potrebujemo.

Društva ledvičnih in dializnih bolnikov Celje, se spominja tudi nedavnega srečanja generacije: »Pred dvema letoma smo praznovali 50-letnico mature. Ravnatelj I. gimnazije Anton Šepetavc nam je predstavil šolo, ki je danes moderna stavba s sodobno telovadnico in športnim igriščem.« Najraje pa čas preživlja doma. »Najbolj vesel sem, da imam za hišo velik vrt z nekaj drevesi.

Desetletna hči in sedemletni sin sta že precej samostojna in lahko gresta v mesto ali šolo tudi sama. Življenja in stanovanja v Malgajevi ulici ne bi nikoli zamenjala.«

Obisk Mestne četrti Kajuh sem počasi zaokrožila na Malgajevi ulici. Kakšen vtis torej pusti srečanje z ljudmi, ki tukaj živijo? Predvsem občutek, da gre za četrt, kjer življenje teče umirjeno, a hkrati živahno. Kjer se ljudje med seboj poznajo, kjer otroci brez skrbi hodijo sami v šolo, starejši pa še vedno radi posedijo na svojih vrtovih, mnogi se odpravijo na sprehod ob Savinji ali čez reko v Mestni gozd.

Kajuh je četrt, kjer je veliko stvari na dosegu roke – od mestnega središča do zelenih sprehajalnih poti. A tisto, kar ji daje pravi pomen, niso le urejene ulice ali bližina mesta. To so ljudje, ki tukaj živijo, ustvarjajo in vsakdanjemu prostoru dajejo občutek skupnosti. In prav zato ni presenetljivo, da si mnogi tukaj želijo ustvariti svoj dom – ali pa v njem ostati vse življenje.

3 kratki videi, ki odgovorijo na pogosta vprašanja občanov o vodi in kanalizaciji

Vodovod-kanalizacija Celje je za občanke in občane pripravila tri kratke video nasvete, ki na razumljiv in praktičen način odgovarjajo na pogosta vprašanja o ravnanju s pitno in odpadno vodo.

Videi prinašajo konkretne napotke za vsakdan: kaj storiti, ko iz pipe priteče bela ali rjava voda, kako preprečiti zamašitve odtokov, kako rešiti slab pretok vode ipd. Gre za kratke, jasne in uporabne vsebine, namenjene vsem generacijam uporabnikov storitev.

Nasveti temeljijo na izkušnjah strokovnjakov VO-KA Celje in izhajajo

iz najpogostejših vprašanj, ki jih podjetje prejema od uporabnikov. Z majhnimi spremembami v vsakdanjih navadah lahko preprečimo težave v gospodinjstvu, zmanjšamo obremenitev okolja in prispevamo k bolj zanesljivi oskrbi z vodo za vse.

Oglejte si video nasvete in jih delite tudi z drugimi člani gospodinjstva.

Imate vprašanje o vodi v vašem gospodinjstvu? Morda najdete odgovor v katerem od kratkih videov – poskeniraj QR kodo.

Pozdravljeni, gospod Gabrovec!

Biti drugačen ni lahko. Morda je zaželeno v umetnosti, v vsakdanjem življenju pa ne. Težave v duševnem zdravju, diagnoze, kot so shizofrenija, bipolarna motnja, depresija itd., pri mnogih ljudeh povzročajo strah, nerazumevanje, odpor. Predvsem je to nekaj, kar se dogaja drugim in se nas ne tiče. Če se že zgodi, to skrivamo, da ne bomo zaznamovani. Potreba po vse večji storilnosti, popolnosti, želja po večni mladosti, lepoti ustvarja dodatne pritiske, ki jim nismo kos.

Posamezniki, ki obiščejo Dnevni center Celeia Celje, so različni in vendar podobni. Mnoge napotijo različne ustanove, drugim povedo prijatelji, znanci. V življenju jim ni bilo lahko, številne hospitalizacije, tudi prisilne, grozeč svet, v katerem si sam, kjer te nihče ne razume. Poleg tega imajo širši spekter pridruženih bolezni.

V našem dnevnem centru imamo različne dejavnosti, poskušamo jim približati vsakdanjik brez večjih pretresov, povedo lahko, kaj jih skrbi, in se družijo. Usmerjamo jih k čim večji samostojnosti, neodvisnosti, da najdejo svoj prostor v družbi in se počutijo sprejete. Poblize nas boste spoznali na Festivalu duševnega zdravja, ki bo 15. maja v Celju.

Šent – Slovensko združenje za duševno zdravje je največja nevladna organizacija v Sloveniji, po geografskem obsegu je Dnevni center Celeia Celje največji na področju duševnega zdravja in deluje že od leta 1998. Nahajamo se v Celju na Trgu celjskih knezov 10.

Gospod Branko, kaj mislite o prvi hospitalizaciji, kako vzpostaviti

FOTO: NIVES KODELA, SVETOVALKA, ŠENT - DNEVNI CENTER CELEIA, OSEBNI ARHIV

mrežo pomoči in poskrbeti za večjo prepoznavnost in razumevanje posameznikov s težavami v duševnem zdravju? Kako zaustaviti porast pri mladih in okrepiti pretok informacij o splošnem stanju naših uporabnikov do deležnikov javnega zdravstva? Zanima me, kakšen je vaš pogled na to.

Lep pozdrav

Nives Kodela

Spoštovana gospa Kodela,

vaše besede jasno odražajo razumevanje stisk ljudi z izkušnjo duševne motnje. Vidite posameznika z zgodbo in dostojanstvom – ne zgolj diagnoze. Prepričan sem, da duševno zdravje ni le zdravstveno vprašanje, temveč vprašanje družbe kot celote. Vzpostavitev okolja, ki spodbuja dobro duševno zdravje, in učinkovite mreže pomoči zahteva povezovanje vseh deležnikov: zdravstva, šolstva, sociale in lokalnih skupnosti. Prav nevladne organizacije pogosto predstavljajo most med javnim sistemom in vsakdanjim življenjem uporabnikov.

Hospitalizacija vedno odraža hudo stisko, a je hkrati priložnost za celovito okrevanje. Da bi bilo to uspešno,

morajo po odpustu sodelovati vsi deležniki v skupnosti, kjer nevladne organizacije znova nudijo varno oporo, ko sistemski okvirji postanejo preozki.

Kar zadeva večjo prepoznavnost in razumevanje – stigma ostaja ena največjih ovir, ki jo moramo sistematično naslavljati in zmanjševati. Problem pa je globlji od pomanjkanja pogovora. Zaradi predsodkov so osebe z izkušnjo duševne motnje pogosto tarča diskriminacije in sistemskega nasilja, kar moramo kot družba odločno nasloviti.

Želim vam še naprej veliko strokovne moči in človeške topline pri vašem delu ter se veselim srečanja z vami na Festivalu duševnega zdravja v mesecu maju v Celju.

Lep pozdrav

Branko Gabrovec

FOTO: IZR. PROF. DR. BRANKO GABROVEC, GENERALNI DIREKTOR NACIONALNEGA INŠTITUTA ZA JAVNO ZDRAVJE

Naj ti povem

Gradnja železniške proge med Dunajem in Trstom je bila izjemno draga in zahtevna. Načrtovalci trase so želeli obe mesti povezati po čim krajši in cenejši poti, ob tem pa progo speljati skozi gospodarsko pomembna središča. Prva večja dela v Celju so stekla pozimi leta 1845. Ignac Orožen je v svoji Celski kroniki zapisal: »21. januarja so tu v Zavodni začeli železnico delati. Pervo delo je bilo, da so tamo Voglajni dolj do jezi novi žleb izkopal. Železnico so delali od Gradca do Cela Feliks ino Anton Talachini, od tod do Zidanega mosta pa Joanez Piko, zidarski mojster iz Belaka, ino Liebman, zidarski mojster iz Bruka. Delavcev je toliko prišlo iz Furlanije, Primorja ino Češkega, da jih je vse živo okrog Cela bilo.« 27. aprila 1846 je gradbeno vodstvo Južne železnice z vrhovnim inženirjem dr. Carlom pl. Ghego na čelu opravilo poskusno vožnjo od Maribora do Celja.

Dopisnik časnika Kmetijske in rokodelske novice dr. Jožef Šubic je maja 1846 navdušeno zapisal: »Kjer so pred enim letom še zeleni travniki in cveteči verti bili, zdej kolodvor (Bahnhof) stoji, veličansko kot kakiga kneza poslopje, gré železnica (železna cesta), in hrumejo železni sloni, hlaponi (Lokomotiven) imenovani. Že več dni poskušajo te železne konje, kakor jih kmetje okoli Celja imenujejo. Perpravljani so že trije hlaponi, kateri imajo imena: Ocean, Grossglockner in Idrja. 27. dan pretečeniga mesca je vikšji ogleda c.k. železnice D. Ghega pervo poskušnjo s hlaponam storil in se od Marburga v Celje nazaj v dveh urah in 45 minutah perpeljal. Ko vihar dirjajo hlaponi do Marburga in nazaj; v Gradec nas bodo perhodnji mesec vozili.«

Progo Gradec–Celje so za javni promet uradno odprli 2. junija 1846.

ZGODBE
IZ ZGODOVINE

KO ŽELEZNA PRIDE CESTA

BESEDA: MAG. DAMIR ŽERIČ, VIŠJI KUSTOS V POKRAJINSKEM MUZEJU CELJE
FOTO: MAG. DAMIR ŽERIČ

Zgod(b)ovina

Infrastruktura prihodnosti

Z druge strani

Ko sem bil star 15 let, sem v MCC prvič prišel kot uporabnik. Brez velikih načrtov, brez ideje, kam me bo pot odnesla. Iz obiskovalca sem postal prostovoljec, iz prostovoljca organizator projektov. Pot me je med študijem odpeljala v zasebni sektor, v podjetniško okolje, kjer sem se učil hitrosti odločanja, odgovornosti za rezultate in drugačnega pogleda na razvoj.

Danes sem nazaj – ne zato, ker bi bilo tu lažje, ampak ker verjamem, da mora imeti tudi javni prostor ambicijo, profesionalnost in jasen cilj. Ta pot ni bila načrtovana. Bila pa je omogočena. In to je bistvo mladinskega centra.

Mladinski center ni prostor, kamor mladi pridejo »preživljat čas«. Ni animacija in ni varstvo. Je varen prostor, kjer lahko preizkusijo ideje, naredijo napako, dobijo odgovornost, se prvič srečajo z organizacijo dogodka, z javnim nastopom, s projektom, z razočaranjem in z uspehom.

Je prostor, kjer lahko obstajajo brezplačno, brez pogoja, da morajo nekaj kupiti, da lahko nekje sedijo. To se zdi majhna stvar, pa ni. V mestih je takšnih prostorov vedno manj.

V zadnjih letih se veliko govori o tem, da mladi odhajajo, da so nezainteresirani, da se »nič ne dogaja«. Z moje perspektive je realnost drugačna. Mladi imajo danes več možnosti kot katerakoli generacija pred njimi. In prav zato so zahtevnejši tako do sebe kot do okolja. Ne pristajajo več na to, da bodo tiho. Ne pristajajo na slabe pogoje. In to je dobro.

V MCC-ju vsak dan vidimo, kako iz ideje nastane projekt, iz prostovoljca vodja ekipe, iz udeleženca organizator. Vidimo dijake, ki pri sedemnajstih vodijo mednarodne izmenjave, in študente, ki v Celje pripeljejo Evropo. To niso zgolj programi. To so izkušnje, ki oblikujejo ljudi. Zato pravim, da mladinski center ni servis za prosti čas. Je infrastruktura prihodnosti. Njegovega pomena ni mogoče meriti samo v številu dogodkov, delavnic ali obiskovalcev. Pravi učinek se pokaže pozneje v samozavesti, kompetencah in odgovornosti ljudi, ki so v takem prostoru dobili priložnost, da nekaj preizkusijo, vodijo in ustvarijo. Mladinsko delo ne daje vedno takojšnjih, navzven spektakularnih rezultatov, ampak ustvarja pogoje, v katerih mladi postopoma rastejo v aktivne posameznike. In prav v tem je njegova največja vrednost: da iz prostora nastajajo

ljudje, ki ne stojijo ob strani, ampak znajo prevzeti pobudo in prispevati k skupnosti.

Moj cilj je, da MCC ostane odprt, dostopen in ambiciozen. Da ostane prostor, kjer je dovoljeno razmišljati na veliko, tudi iz majhnega Celja. Da povežemo lokalno z evropskim, neformalno z resnim, mladostno energijo s strateškim razvojem.

Prihodnost mesta ne nastane sama od sebe. Zraste tam, kjer mladim zaupamo dovolj, da jim damo prostor.

Prihodnost zraste tam, kjer mladim zaupamo dovolj, da jim damo prostor.

Pomlad v Celju

PROGRAM

80 let Mladinskega pevskega festivala Celje

31. marec–19. april | Premiera dokumentarnega filma, predstavitev monografije, razstava, slavnostni koncert, pevski poklon prazniku Celja, Pésemca, Minutke za pesem, državno tekmovanje, pevski sprehod

Sobota, 4. april, 10.30–13.30

Ustvari svojo 3D-igro z Reload akademijo (mesečni tečaj) | Tehnopark Celje
Na tečaju programiranja bodo otroci na zabaven in strukturiran način spoznali osnove razvoja računalniških iger.

Petek, 10. april, 20.00

Koncert: Kavč x Panda | Celjski mladinski center (dvorana) | Legendarna slovenska pop-rock skupina Panda prihaja z izborom svojih največjih uspešnic, publiko pa bo ogrela skupina Kavč.

Sobota, 11. 4., 10.00–19.30

Pridi na zvezdo | Staro mestno jedro, zvezda Celodnevno druženje in praznovanje z brezplačno rojstnodnevno torto Celje 1451. Organizator: Zavod Celeia Celje

Sobota, 11. april, 20.00

Koncert iz cikla Ba Kanal | Celjski mladinski center (Kavarna) | Koncert slovenske avtorske glasbe v posebnem formatu, kjer se nastopi tudi profesionalno snemajo. | Organizator: Ba Kanal, Kšoc, Celjski mladinski center

Nedelja, 12. april in 3. maj, 11.00

Celeia – mesto pod mestom, javno vodstvo | Knežji dvor | Sprehodite se po tlakovani rimski cesti in med ohranjenimi zidovi rimskih vil, ki pričajo o bogati zgodovini mesta. | Organizator: Pokrajinski muzej Celje

Sreda, 15. april, 17.00

PREMIERA: Avtorski projekt: And she then decided | SLG Celje, Mali oder
Avtorski projekt skozi lik Kirke tematizira samoodkrivanje in opolnomočenje ter napetosti sodobnega deklitstva med mehkobo, čutnostjo in agresijo. Organizator: SLG Celje, stARTboks 3.0. produkcija

Četrtek, 16. april, 19.00

PREMIERA: Avtorski projekt: Bela srna | SLG Celje, Mali oder | Avtorski projekt,

ki ima izhodišče v komediji Češnjev vrt Antona Pavloviča Čehova, odpira vprašanja kapitala, moči in negotove prihodnosti mladih med zabavo na družinskem vikendu. | Organizator: SLG Celje, stARTboks 2.0. produkcija

Petek, 17. april, 18.00

Kavarniška univerza: Kdaj so nam zasloni ukradli pozornost in kako jo dobimo nazaj? | Kavarna Cankarjeva
Predavanje antropologa prof. dr. Dana Podjeda | Organizator: študentke in študenti iz Celja

Petek – nedelja, 17. – 19. april

Celje Comic Fest | Celjski mladinski center
Največji 3-dnevni stripovski dogodek v Sloveniji z delavnicami in animacijami. Organizator: Celjski mladinski center. Striparna Oblaček, Amulet D20, Amiaru

Sobota, 18. april, 15.00–17.00

Delavnica temeljnih postopkov oživiljanja
Drevesna hiša v Mestnem gozdu Celje
Brezplačno spoznavanje temeljnih postopkov oživiljanja v največji drevesni hiši v Sloveniji. | Organizator: Zavod Celeia Celje

Sobota, 18. april, 9.00–13.00

Dan zdravja v Celju | Staro mestno jedro Celja | Tradicionalna prireditev Mestne občine Celje ob svetovnem dnevu zdravja v sodelovanju z JZ Socio in drugimi partnerji.

Nedelja, 19. april, 10.30–12.30

Peka Celjske rolce | Tehnopark Celje
Kulinarična delavnica, na kateri se boste naučili pripraviti najbolj znano celjsko sladico.

Nedelja, 19. april, 11.00

Grofje Celjski, javno vodstvo
Knežji dvor | Voden ogled razstave, ki predstavlja vzpon in padec grofov Celjskih, najpomembnejše plemiške rodbine poznega srednjega veka na današnjih slovenskih tleh. | Organizator: Pokrajinski muzej Celje

Torek, 21. april, 18.00

Šivilja norosti | SLG Celje, Mali oder
Avtorska predstava po motivih literarne zapuščine pisateljice, pesnice in novinarka Maruše Krese. | Organizator: SLG Celje, Nuša Komplet Peperko in KUD 567

Četrtek, 23. april, 18.00

Poročne zveze Žovneških/Celjskih in tragedija Veronike Deseniške
Dvorana Barbare Celjske, Knežji dvor.
Mag. Damir Žerič bo na predavanju predstavil zgodbo Veronike Deseniške in jo postavil v širši zgodovinski kontekst. Organizator: Pokrajinski muzej Celje

Četrtek, 23. april, 19.30

PREMIERA: Ivan Cankar: Hiša Marije Pomočnice | SLG Celje, Veliki oder
Uprizoritev z ekspresionističnimi in simbolističnimi vizualnimi in zvočnimi elementi odpira intimne svetove deklet v hiralnici.

Četrtek, 23. april, 17.00

Dan upora proti okupatorju | Trg svobode
Slovesnost ob državnem prazniku
Organizator: Mestna občina Celje

Petek, 24. april, 10.00

21. Festival prostovoljstva
Celjski mladinski center | Predstavitev prostovoljskih organizacij ter razglasitev naj prostovoljca in naj prostovoljske organizacije v letu 2025 v Mestni občini Celje. | Organizator: Celjski mladinski center

Nedelja, 26. april, 11.00

Alma M. Karlin Poti, javno vodstvo
Stara grofija | Voden ogled razstave o Celjanki, svetovni popotnici, pisateljici, ljubiteljski raziskovalki, poliglotki in teozofinji, ki je prepotovala svet. Organizator: Pokrajinski muzej Celje

Sobota, 2. maj, 9.30–12.30

Ustvarimo anime junaka (KPD Svoboda Celje)
Tehnopark Celje | Udeleženci bodo raziskali osnove anime risbe, izrazov obraza in oblikovanja lika ter ustvarili svoj izvorni lik z lastno zgodbo. | Organizator: Tehnopark Celje

Vsako soboto od 2. maja, 10.00–17.00

Sobotnica v Spominski hiši Alme M. Karlin
Pečovnik 44 | Brezplačen ogled hiše ter razstave o Almi in Thei z naslovom Samotno potovanje Alme M. Karlin. Organizator: Zavod Celeia Celje

Celje

Mestna občina Celje

11. APRIL 2026

Celje praznuje. Pridi na zvezdo!

10.00–13.00

RAZISKUJEMO #1 IN SPOZNAVAMO!

13.00–15.00

MUZICIRAMO IN POJEMO!

15.00–16.30

PLEŠEMO!

16.30–19.15

RAZISKUJEMO #2 IN KONCERTIRAMO!

19.15–19.30

PRAZNUJEMO!

Z brezplačno torto Celje 1451

